

BIOGRAFIJA:

Zdravko Đerek rođen je 25. siječnja 1965., u Labinu, Istra, Hrvatska. Diplomirao je na Akademiji likovnih umjetnosti, u Zagrebu 1988. godine. Godine 1991/92 bio na specijalizaciji na Kraljevskoj Akademiji lijepih umjetnosti - K.A.S.K.A. u Antwerpenu, Belgija.

Grupna izložba:

- "5+5+5" (slikarstvo + kiparstvo + grafika) - Zagreb, 1988.
- "More, ljudi, obala" - Šibenik, 1989.
- "7 slikara iz Zagreba" - Helsinki, Finska 1990.
- "700 godina reda Sv. Franje u Bosni" Sarajevo, BiH, 1990.
- "Grupna izložba studenata, Club der XII", K.A.S.K.A., Antwerpen, Belgija, 1992.

Samostalne izložbe:

- "Het Vermoide Model" - Antwerpen, Belgija, 1991/92.
- "Mali salon" - Rijeka, 1993.

Nagrade:

- "Prijs Piter van Engelen" - Antwerpen, Belgija, 1992.

Živi i radi u Zagrebu.

Adresa:
Ul. F. Debeuca 12
Tel.: 041/ 33.72.65.
Fax: 041/ 42.06.62.

BIOGRAPHY:

Zdravko Đerek was born on January, 25th 1965. in Labin, Istria, Croatia. Graduated on Academy of Fine Arts, Department of painting, in Zagreb 1988. Specialized on Academy K.A.S.K.A., Antwerpen, Belgium, 1991/92.

CURRICULUM VITAE PROFESSIONAL:**Group show**

- "5+5 5" (painting + sculpture + graphics) - Zagreb, 1988.
- "Sea, People, Shores" - Šibenik, 1989.
- "7 Painters from Zagreb" - Helsinki, Finland, 1990.
- "700 Years of St. Francis Holy Order in Bosnia" - Sarajevo, Bosnia and Herzegovina, 1990.
- Students Group Show, "Club der XII", K.A.S.K.A., Antwerpen, 1992.

One-man show:

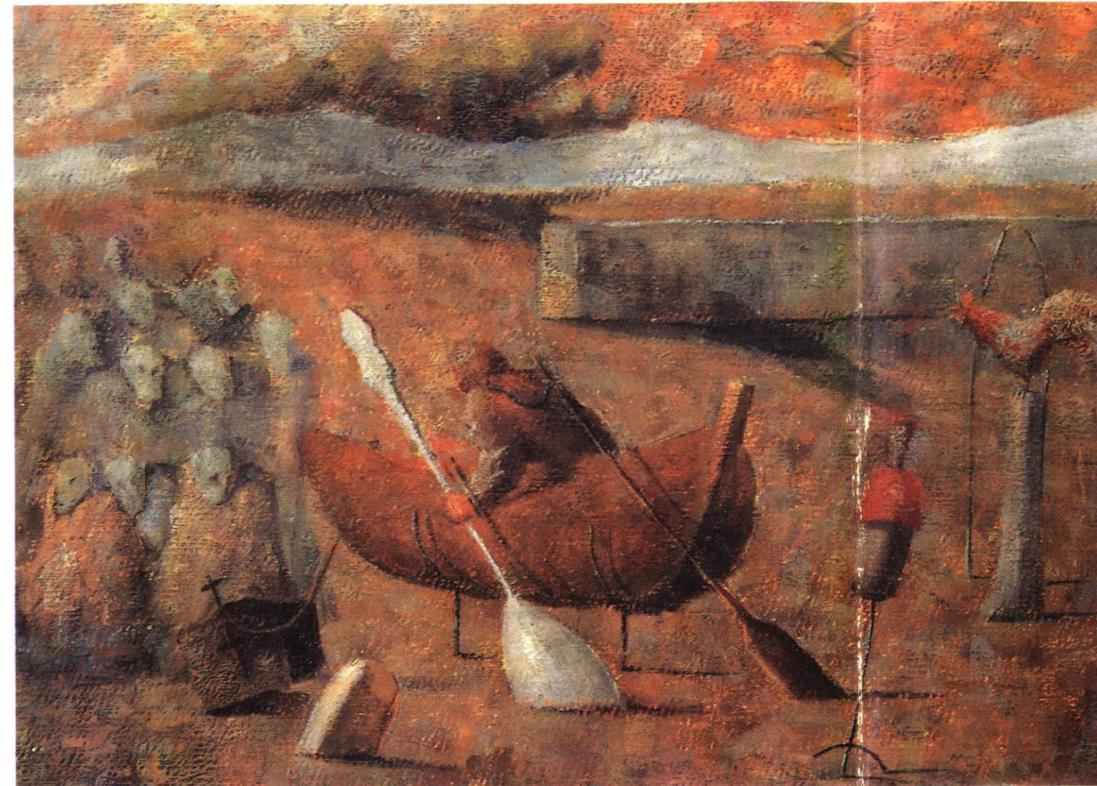
- "Het Vermoide Model", Antwerpen, Belgium, 1991/92.
- "Mali Salon" - Rijeka, 1993.

Awards:

- "Prijs Piter van Engelen" - Antwerpen, 1992.

Lives and works in Zagreb.

Atelier:
F. Debeuca 12
Tel.: 041/ 33.72.65.
Fax: 041/ 42.06.62.

POGREB
FUNERAL

Za izdavača: **COLORPRINT**, Zagreb
Urednik kataloga: **AUTOR**
Predgovor: **BORIS BILETIĆ**
Prijevod na engleski: **VESNA BUJAN**

Fotografija: **STANKO VRTOVEC**
Likovna i tehnička postava: **DEREK&DEREK**
Tisak plakata i kataloga: **COLORPRINT**
Naklada: **500 komada**

PANOVA IGRA

Slikaru Z. Đereku

*Svetište je izabralo nas,
bića sjenovite strane svljeta,
poklonike kamena i vjernike vode.
Pleter udolikog bilja čipkasto
zastire nebo i krvavo oko
sunčevo uokviruje se jezerom.*

*Šumi vodopad i gola dječica,
anđeli snježni, stresaju srebrne
kapljice sa krila Ikarove žudnje
za prvim letom božanske ptice.
I ovdje vjetar razgorijeva
plamičke dječakove zlatne kosice.*

*Gore srca nas odškrinutih
a opasno sklonih slučaju koji
nakraju uvijek zaklapa školjku.
Ushičeni bujanjem krošnjja,
titramo kao napete strune
pa zabruji skladna pjesan
ugodeh svirala vedre noći.*

*U dubini gaja tiho zazvone
kristalici zagubljenih glasova
naše dnevne igre biserjem.
Nalik prskalcu drvca s darovima,
čaroban zaiskri štapić i ljupke
zujezdice obojenog zraka umivaju
prijestol kralja smaragdne šume.*

*Promaknuti u dvorske lude,
kad pisati znači moliti,
od nas valjda očekuju paketice
obijesnog smijeha, glumu iz utrobe
ili štovanje posvećenog mjesta?*

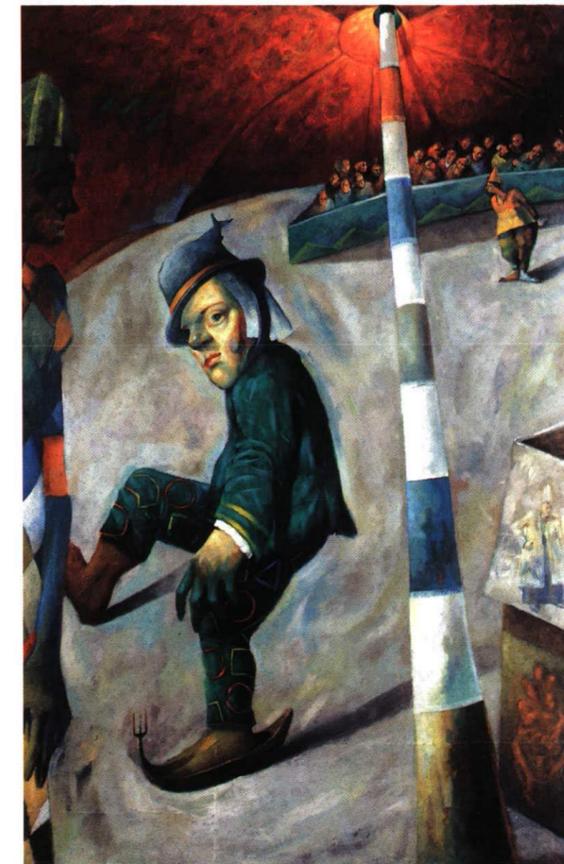
Boris Biletić, 1991.

Published by: **COLORPRINT**, Zagreb
Catalogue editor: **AUTHOR**
Foreword: **BORIS BILETIĆ**
English translation by: **VESNA BUJAN**

Photographies: **STANKO VRTOVEC**
Arrangement of exhibit
and technical lay out: **DEREK&DEREK**
Catalogue and poster print: **COLORPRINT**
Edition: **500 pieces**

ĐEREK

SLIKE
PAINTINGS

CIRKUS
CIRCUS

Dragi Đerek, štovani umjetniče!

Drugi jedan, drukčiji tekst neka zasad ostane u pričuvi. Ovom prigodom rabit ću tek blagi poriv ka feljtonističkoj fragmentarnosti

Imaju ovdje, držim, smisla sjajne i prikladne Wildeove misli u povodu autorske zračne su slike - D. Graya.

Na primjer:
"Svrha je umjetnosti da otkriva samu sebe, a prikriva umjetnika", ili "Sva je umjetnost istodobno i simbol i površina", ili "Umjetnost ne odražava život, već promatrača"...

Eto.
A Ionesco je negdje posvjedočio: "Ja ne poučavam, ne svjedočim..., nego nastojim objasniti samoga sebe." Motreći tvoje radove, djela uostalom posve dorađena i uglavnom poetički dorečena, razmišljam o njima kao o nečemu potpisanom prepoznatljivim već likovnim jezikom, sigurnim rukopisom (opće mjesto), a zaokupljaju me, recimo, ovakve asocijacije:

... naslućaj, fragment, strah, groteska i tragikomičnost, besprizorni i besprizornost, interijer, među ljudima varljiva a nezamjenljiva krležijanska toplina, naravno unutarnji pejzaž, pa krajolik u funkciji, govor nekoga tko ne bi bio uvjerenim kršćaninom ali zacijelo jest skeptični hodač i osjetljivi promatrač pod zajedničkim nam svodom; potom pitanja eshatološka neizbježne formule o izazovima estetske strukture kao krhkoga odgovora odavno već razbijenom totalitetu slike svijeta,

Dear Đerek, the respectful Artist!

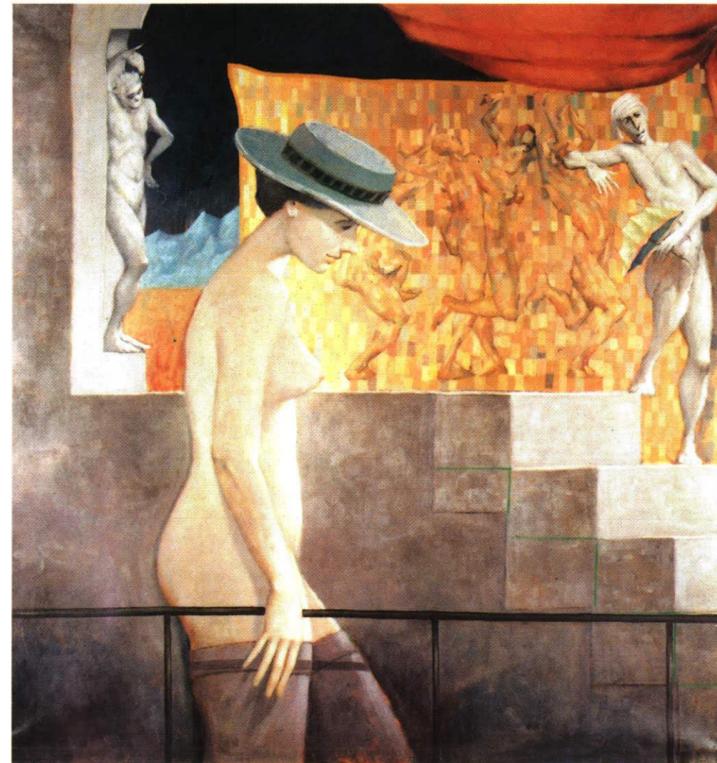
Let me save one more, different text for some other time. I shall use only the slight impuls towards the fragmetaries of a feuilleton on this occasion.

I presume it sensible to quote some bright and convenient thoughts by Oskar Wilde considering the author's reflecton in the mirror - Dorian Gray. For instance: "The Art is aiming to disclose itself, disguising the Artist." or "The entire Art is the symbol and the surface at the same time." or "It is not the life which is reflected in the Art, it is the onlooker." So. Here it is. And Ionesco wrote in some place: "I have not been teaching or testifying... but trying to explain my own self." Looking at your paintings, already made complete in the artistic and poetic way; I recognize your language of art and your steady handwriting. Your paintings bring to me the associations such as: a presentiment, a fragment, the fear, a grotesque, a tragicomedy, the poor and neglected children, an interior, a kind of warm feelings among people - illusive and unmatched at the same time (just like the atmosphere M. Krleža sometimes describes), the inner landscape, then the landscape in function; the speech of a person who would not be the convinced Christian, but probably is a sceptical walker and the sensible observer under the common sky. After that: the eschatological questions, the inevitable formulae dealing with aesthetic culture which is the fragile answer to the total image of the

poremećeni mozaik usporedbe stvarnosti, a sve s uvjerenjem da nikakva umjetnost danas u ovom do ludila hipertrofiranom euro-hrvatskom vremenskom i prostornom zapečku ne uspijeva niti može nadmašiti život, da stvarnost nemilosrdno i nemilice poništava svako kazalište, pa i ono radikalne maštovitosti, poeziju, slikopis, crtež ili sliku - ta u ovom trenutku posve slabašna utočišta nemoćnika; i

zanim, govoreći izravno, gotovo sigurnost da nisi od onih koji bi bez ostatka htjeli ugoditi očima, a znađeš, katkad nesvjesno, uzdrmati i kompozicijom, i fakturom (opće mjesto, opet), i simbolikom začudno isprepletenih perspektiva, te mozaičnošću i složbom svojstveno rasporedene motivika, a napose zagasitim koloritom, gdješto facijalnim ekspresijama, spletom vretenastih tjelesa, duhovito "kadriranom dosjetkom..."

present world broken to pieces a long time ago; the disarranged mosaic of the parallel reality. There is no art which could either succeed or do anything about excelling the miserable life in this madly hypertrophical Euro-Croatian chimney corner of time and space, I am certain. All the theatres, even the radically fantastic ones, together with poetry, film, drawings and paintings - the weak shelters for the helpless people, are destroyed by present reality without pity or mercy. Frankly speaking, I am sure you are not the painter who would wish only to please someone's eyes. You sometimes really give one a thrill by means of the composition and the factura of your paintings, as well as the symbolics of the originally intertwined perspectives, your mosaic-patterns and the motifs arranged in peculiar way, then specially the darksome colours, the facial expressions, the intertwining spindleshaped bodies, some witty

ŠETNJA
WALK

Konačno, voliš se Ti i sa starim majstorima, vidim Te i s mišlju na jednog Rouaulta, i dopada mi se to nastojanje ka stanovitj (postmodernoj, čuj ne!) interpretaciji ironije, bolo, raskalašenosti i zbijenog straha, te nadanja i sudbe znakovita, nedostiznog i blagotvornog nam uzora u Spasitelju i Iskupitelju.

Pa tako, dragi Zdravko, i "nevjerujući" zapravo - vjeruješ!

I kao da ponegdje kreativno, šeretskim podsmjehom pokazuješ samo naličje putujućega cirkusa čovječanstva, put neizvjesna cilja naše nedogledne mravlje kolone. što drugo preostaje? Uvijek negdje na putu, uvijek nekako između...

Ukratko, mislim da si na dobrom putu (čuj mene, po drugi put!).

Uostalom, spomenuti već Dorianov tvorac Oscar izreći će i prekrasnu pohvalu nesvrhovitu, iskonskom i iskrenu stvaralačkom poticaju: "Sva umjetnost posve je beskorisna." Naposlijetku, znakovitost takove ustvrde u našim se tragičnim prilikama već obistinjuje do mjere da svojom beznadnošću čak pobuđuje nekakvu nadu, zar ne?

S najboljim željama

Boris
U Rovinju, ožujka MCMXCIII

VRTULJAK
MERRY-GO-ROUND

"snapped" scenes... etc.

Finally, you are fond of the old great painters; I can see you thinking of a Rouault, and I like than effort of yours leading to certain "post modern" interpretation of the irony, the pain, the dissoluteness and the fear, as well as the hope and the destiny of the symbolic, unattainable and charitable ideal of ours in the Saviour.

However, dear Zdravko, in your "being faithless" - you believe! From time to time it seems that you, making creative efforts with a rogulsh smile on your face, represent the very dark side of mankind travelling circus and the aimless way the innumerable ants move in the single file. What else can we do? Always on the road, somewhere in between... Shortly, I think you are on the right way. After all, the creator of Dorian Gray mentioned before, Oscar Wilde, will say the wonderful praise for the purposeless, primeval and true artist's inspiration:

"The entire Art is simply useless." Finally, in our tragic circumstances, the symbolics of this hopeless statement is becoming so true that it seems to bring on a kind of hope to begin with. Doesn't it?

With best wishes

In Rovinj, March 1993

P.S. U povodu Tvoje izložbe, što još mogu!?

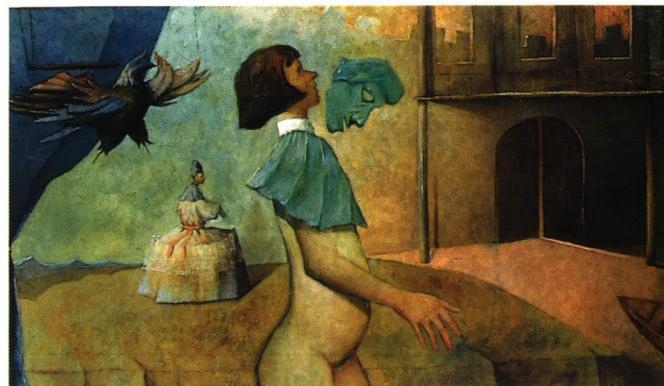
Poslati pjesmicu, na primjer. No, potvrdom njene skromnosti neka ovdje bude netko drugi- ovaj put katalonski pjesnik Josep P. I. Fabre:

"Nikad neću znati ništa bolje napisati. Odveć blizu života živim. Riječi mi iznutra zamiru, a ja živim u stvarima.

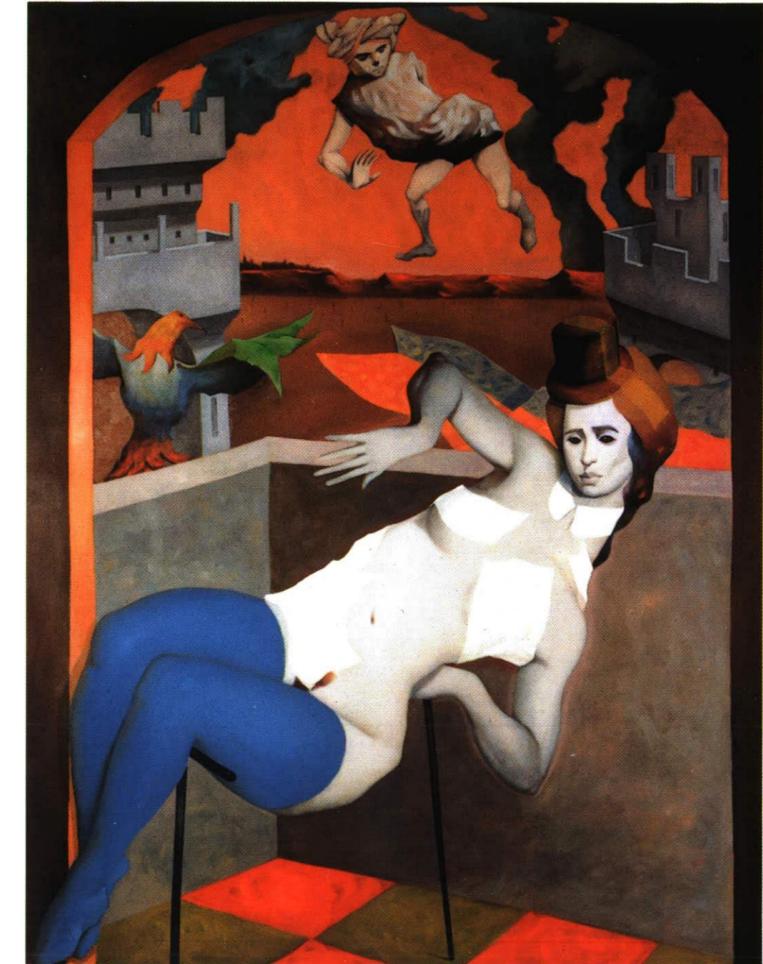
(Oproštaj)

P.S. What else can I do on the occasion of your exhibition? Send a short song, for instance. But, let me someone else to confirm its humbleness - this time the Catalonian poet - Josep P. I. Fabre: "I shall never write a better song, Living to close to life itself. My words are dying inside of me, And I live in the objects."

("Forgiveness")

TEATAR
THEATRE

AKROBATA
ACROBAT